

usædvanlig for dansk ret, og efter Institutets opfattelse principielt betænkelig.«

Institut for Menneskerettigheder er ikke ene om i hørings svar at understrege denne forskelsbehandling, som lovforslaget lægger op til. Jeg håber, det har fået tankerne i gang, ikke mindst hos Socialdemokraterne.

De nye regler vil fortsat ramme danske statsborgere uden relation til problemet med tvangsægteskaber, f.eks. adoptivbørn, der er adopteret som 2-4-årige. Hvad er deres rettigheder? Skal de vente, til de er henholdsvis 30 og 32 år, før de kan fritages for tilknytningskravet? Der er ganske enkelt ingen logik bag 28-års-grænsen.

Kristeligt Folkeparti finder lovforslaget uhenigtsmæssigt, fordi man i en erklæret hensigt om at ramme et ukendt antal tvangsægteskaber generelt forringer retsstillingen for at stoppe borgere i det danske samfund. Hvad med den enkeltes frihed og retten til at vælge sin egen ægtefælle, som er familiesammenføringens bagvedliggende argument?

Tvangsægteskaber fra familiens side er blevet til tvangsikkeægteskaber fra statens side. Derfor kan Kristeligt Folkeparti ikke støtte forslaget.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke for den grundige og ordrige debat, vi har haft med ikke helt få gentagelser. Jeg skal forsøge at svare kort på de ting, jeg er blevet spurgt om.

Men først vil jeg give fru Else Theill Sørensen ret i, at vi har talt for lidt om den lempelse, som ligger i det her lovforslag. Fru Irene Simonsen nævnte det også, og det samme gjorde fru Sophie Hæstorp Andersen.

Vi løser med dette lovforslag, så vidt vi kan se i ministeriet, samtlig de eksempler, der blev nævnt i sommerens debat i dagbladet Politiken, samt de eksempler, der har været bragt på den radikale hjemmeside.

Hvad angår udenlandsdanskernes forening, Danes Worldwide, bad jeg dem i sommer om at sende mig eksempler på problemer for udenlandsdanskere. Jeg har ikke hørt en lyd fra dem. Jeg tror, det er, fordi vi også har løst alle de problemer, som de har siddet med. Det er da altid noget.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt adoptivbørn får en tilstrækkelig lempelse. Jeg vil gerne sige, at når det gælder et adoptivbarn, som kom hertil som spæd eller i 1-års-alderen eller 2-års-alderen, så vil vedkommende jo altså i 28-års-alderen have en så kraftig tilknytning til Dan-

mark, at det vil være et meget lille problem at opfylde det almindelige tilknytningskrav. Det kræver jo ikke andet, end at ægtefællen har været her i en tid eller kan noget dansk eller har job i Danmark eller har uddannet sig i Danmark, eller hvad det nu er. Det er jo ikke sådan, at det hidtil gældende tilknytningskrav er en uoverstigelig barriere. Det skulle man somme tider tro, når man hører debatten, men sådan er det jo ikke.

Men lad os se på, om vi kan finde en løsning for nogle af de adoptivbørn, som er kommet hertil meget tidligt. Det har jo interesseret en række ordførere. Det vil jeg gerne dyrke med udvalget, men jeg vil tillade mig at gøre opmærksom på de spørgsmål, vi i så fald bliver nødt til at tage stilling til. For hvad nu i tilfælde, hvor et udenlandsk adoptivbarns adoptivforældre først har opnået dansk indfødsret efter barnets fødsels, men inden adoptionen? Og hvad med et tilfælde, hvor en mor og far tidligere har haft indfødsret, men har mistet den og derefter vender tilbage, når barnet er 2-3 år? Og skal sådan en særrregel for adoptivbørn også gælde i tilfælde, hvor barnets forældre kunne have opnået dansk indfødsret før barnets fødsel, men af en eller anden grund selv har valgt ikke at få det?

Jeg nævner det bare for at illustrere, at man ikke med et fingerknips kan løse det problem. Men hvis det ønskes, vil vi gerne lede efter en nogenlunde rimelig løsning, som ikke kommer til at stille nogen urimeligt dårligere end andre.

Kl. 19.40

Med hensyn til Danmarks internationale forpligtelser er der nu igen råbt »ulven kommer«, og det synes jeg man skal passe på med; man skal ikke gøre det for tit. Dette med at et eller andet er på kant med, det har vi hørt lidt for tit. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at når det gælder tilknytningskravet, har det altså været gældende nu i 4 år. Det blev indført af den socialdemokratiske-radikale regering, og det eksempel, som fru Elsebeth Gerner Nielsen gentagne gange har talt om, jugoslaven fra Horsens, falder jo for det gamle tilknytningskrav, som hendes egen regering indførte. Der har været 4 år til at føre sager ved Menneskerettighedsdomstolen om det gamle tilknytningskrav. Så mon ikke, at vi kan tage kritikken roligt. Jeg lytter naturligvis til det, og jeg har læst kritikken, men jeg har også læst ministeriets svar på kritikken i det notat, som er sendt til udvalget, og jeg synes, der er nogle ret så overbevisende svar.